
En moviment | | Actualitzat el 31/03/2025 a les 22:02

Prats de Lluçanès homenatja Roser Fluvià, pradenca supervivent del camp de concentració de Ravensbrück

Es col·locarà una llamborda Stolpersteine, que recorden les víctimes del nazisme, al davant de la seva casa natal | Fluvià participava d'una xarxa francesa de resistència que passava clandestinament persones i documentació a través dels Pirineus i, detinguda per la Gestapo, va ser traslladada al camp de Ravensbrück

HOMENATGE A ROSER FLUVIÀ

80 anys de l'alliberament del camp de Ravensbrück

Dimecres 2 d'abril
A l'Institut Castell del Quer
Xerrada Roser Fluvià, una pradenca a Ravensbrück, a càrrec de les autores de la publicació Anna Gorchs i Roser Reixach.

Diumenge 6 d'abril
A les 11 del matí a la Sala Cal Bach,
Xerrada Dones catalanes a la resistència als nazis, a càrrec de Josep Calvet, Doctor en història i cap de l'àrea de continguts del Memorial Democràtic.

Diumenge 6 d'abril
A un quart d'una, davant la casa natal de Roser Fluvià (C Resclosa, 13),
Acte de col·locació de la llamborda Stolpersteine en homenatge a Roser Fluvià.

Amb la presència del director del Memorial Democràtic, Jordi Font, i la col·laboració de l'alumnat de l'institut Castell del Quer.

Imatge: Fons Enric Fluvià

AJUNTAMENT DE
PRATS DE LLUÇANÈS

CULTURA
PRATS DE LLUÇANÈS

Diputació
Barcelona

Memorial
democràtic

Generalitat
de Catalunya

Prats de Lluçanès homenatja aquest diumenge 6 d'abril la figura de Roser Fluvià, pradenca supervivent del camp de concentració nazi de Ravensbrück. L'acte central de l'homenatge serà a 1/4 d'1 del migdia, davant la casa natal de Roser Fluvià, al número 13 del carrer de la Resclosa, on s'hi col·locarà al terra una llamborda Stolpersteine. Es tracta d'un tipus de llamborda que es

col·loquen al davant del domicili de persones víctimes del nazisme.

Roser Fàbregas Vilà (Prats de Lluçanès, 1900- Perpinyà, 1983), més coneguda pel nom de casada, Roser Fluvià, va ser membre destacada d'una xarxa francesa de resistència que passava clandestinament persones i documentació a través dels Pirineus. Detinguda per la Gestapo, va estar reclosa prop d'un any en presons franceses i va sobreviure a l'horror del camp de concentració de Ravensbrück.

Amb la seva activitat, aquesta pradenca establerta a Sant Llorenç de Cerdans, al Vallespir, va contribuir a combatre el nazisme. Una història real que ha passat pràcticament desapercebuda durant prop de 80 anys. A casa seva acollia fugitius del nazisme, que eren acompanyats per un guia, o per ella mateixa, a territori espanyol, concretament al consolat britànic de Barcelona, amb l'objectiu de poder sortir d'Europa, i en el cas dels soldats o militars, unir-se a l'exèrcit aliat que s'estava organitzant al nord d'Àfrica o reincorporar-se al combat.

Els actes d'homenatge a Roser Fluvià a Prats començaran aquest dimecres 2 d'abril a l'institut Castell del Quer, on Anna Gorchs i Roser Reixach, autores d'un llibre sobre Roser Fluvià faran una conferència sobre la seva figura. El diumenge dia 6 els actes començaran a les 11 del matí, a la Sala Cal Bach, amb la xerrada «Dones catalanes a la resistència als nazis», a càrrec de Josep Calvet, doctor en història i cap de l'àrea de continguts del Memorial Democràtic. Acabada la xerrada es farà la col·locació de la llamborda Stolpersteine.

Les llambordes Stolpersteine s'emporten davant de la residència on va néixer la persona homenatjada o en el darrer lloc on va viure en llibertat a Catalunya. Si es desconeixen els llocs, se situen en un punt central del municipi. Gunter Demnig (Berlín, 1947) és l'artista alemany que va crear el projecte Stolpersteine. Les primeres llambordes es van col·locar a Berlín, el maig de 1996, i estaven dedicades a persones jueves víctimes del nazisme i residents al barri de Kreuzberg. Des d'aleshores, se n'han instal·lat més de 82.000, arreu del món. Es considera el projecte de memòria descentralitzat més gran del món.

Les llambordes es fabriquen artesanalment a Alemanya, en un gest de respecte i d'humanitat que contrasta amb l'extermini industrialitzat del nazisme. En alemany Stolpersteine significa «pedra que fa ensopegar» i, d'acord amb Demnig, «no hi ensopeguem amb els peus, sinó amb el cap i el cor». A més, el fet de situar les llambordes a terra té un significat especial, en la mesura que sempre que algú vulgui llegir la inscripció de la stolpersteine cal que s'hi inclini i, per tant, fa una reverència al nom de la persona deportada.